

IVAN RATAMA

FORSVARSSKRIFT OVER DE EVIG
DØMTES RETTIGHETER

Mer stoff til del
fire, pluss del fem -

Tekster -

"Fra en Løve-
nix" -

(c) Copyright, Det Arkaiske Forlag.

ISBN: 978-82-8325-095-4

Synet på Kristendommen og Religion som
gammeldags og forstokket er forlatt, og
nå forsøker forfatteren istedetfor å si
noe om hvorfor han ikke vil tro tradis-
jonelt -

og grunnen er Helvete -

- For jeg vet med meg selv at jeg har ren samvittighet, jeg vet at jeg ikke har syndet, for jeg hadde aldri ødeleggende makt over ett menneskeliv - så send meg til deres Gud!

Dette skriftet er delt inn i to hoved-
deler:

i den første er argumentene mot Helvete
Rasjonelle og psykologisk-realistiske,
mens i den andre er argumentene mot hel-
vete Irrasjonelle og spirituelle.

DEL FIRE

Dette lille diktet beskriver hvor-
Satan etter Fallet fra Himmelen og
Guds kjærlighet, ikke forsøkte å
hevne seg på Gud, men istedetfor
bygget opp sitt eget Kongedømme
og dermed ikke forførte Adam og
Eva til ulydighet og Syndefallet
i Edens Hage ville dermed ikke sk-
jedd - og Himmel og Helvete ville
da vært en unødvendig utgang på
menneskelivet -

Sverdet og Trompeten evner ikke å frata deg selv-
 bildet og selvtilliten,
 Sverdet og Trompeten ligger ikke på et funksjons-
 nivå over Satan,
 Sverdet og Trompeten krenker ikke mer en som for-
 tjener bedre,
 Sverdet og Trompeten viser oss at de lydiges Gud
 betyr en overlegen vilje for en underlegen moral,
 Sverdet og Trompeten viser oss vold ingen klarer
 å hevde seg som kjærlighet overfor,
 Sverdet og Trompeten viser oss kjærlighet man tv-
 inges til å tro på,
 Sverdet og Trompeten representerer vår dårlige sam-
 vittighet overfor de som vi ikke tør å avsløre som
 svindlere,
 Sverdet og Trompeten betyr at kjærligheten holdes
 som gissel, og at fornuften, det som er frigjørel-
 sen fra disse gisseltagerne, er en del av og et for-
 svar for dem,
 Sverdet og Trompeten er bare følelsen av at å være
 krenket selv gir deg rett til å krenke andre, og de
 klarer å overbevise seg selv om det,
 Sverdet og Trompeten er bare det alle andre ikke
 får lov til å være,
 Sverdet og Trompeten er bare det noen få vil, som
 alle tror de vil,
 Sverdet og Trompeten er bare vågemotet til den in-
 tolerante og Satan er bare kujonoppførselen til den
 tolerante,
 Sverdet og Trompeten hugger ned de som vil være seg
 selv og det betyr å være som Gud,
 Sverdet og Trompeten uttrykker ikke mer at de avslø-
 rer og avbryter en person eller en gruppe eller en
 handling, de slår ikke ned opprør mer,
 Sverdet og Trompeten ønsker at Satan skal vise sitt
 sanne ansikt, nemlig hatet, i selve ydmykelsen, mens
 deres sanne ansikt, kjærligheten, ser vi når de yd-
 myker,
 Sverdet og Trompeten ønsker å såre og krenke og yd-
 myke, fordi de tror det er ofrenes egentlige natur,
 Sverdet og Trompeten ønsker å frata den andre, nemlig
 Satan, de samme rettighetene som de har, nemlig til å
 være noen og til å føle seg som alle andre,
 Sverdet og Trompeten ønsker at det de er, er det bare
 de som skal være, som akkurat det de er,
 Sverdet og Trompeten er ikke mer en personlighet som
 rommer alle motsetninger som hat, kjærlighet og for-
 nuft, og som dermed fratar oss vårt spillerom i mot-
 stridende egenskaper,

Om satan ikke frykter Sverdet og Trompeten så vil han ikke forføre Adam og Eva, og da kommer man ikke til Himmell og Helvete for da finnes ingen synd å straffe - Gud er tvunget til å tilgi satan og ta ham tilbake, den satan som han uansett har savnet i alle disse lange år - fordi å fordømme ondskapen var ikke verdt atskillelsen!

Men sverdet og trompeten representerer urett, et stolthetens opprør, de vil ikke styre selv som satan, men de vil representere Gud selv som de vil, for de har også forlatt Gud og handler på egne vegne, og Gud har vanskeligere for å tilgi dem, fordi de sier de representerer ham med stoltheten og opprøret sitt, istedetfor å ville erstatte ham, slik som satan vil.

Det er vi, de Gudløse og de falne engler, og ikke sverdet og trompeten som representerer Gud, vi trenger kjærlighet og vi vil ha tilgivelse, og vi vet hva vi har opplevd, og vi vet at vi er krenket, og at vår krenkelse er virkelig, både hjertet og hodet sier det, vi fortjener bedre.

Satan vil ikke herske selv eller være Gud selv - han er en alternativ livsstil.

Satan føler seg ikke krenket og han krenker ikke andre, han har ikke skyld.

Satan er ikke villig til å la seg gjøre til noens motsetning mer, han bærer ikke skyld.

Satan ber ikke om tilgivelse, men tilgir selv.

Satan ber ikke om nåde, men viser nåde selv.

Han kommer ut av Guds skygge og han kommer til sin rett og får en scene, som hovedrolle, og da trenger han ikke lenger forførelse og ondskap - han har grunnlagt sitt eget imperium!

Satan vil ikke være en Gud selv, men ha en rettferdig rolle, og får det uten at det er irrasjonelt eller uforståelig eller ulogisk, det er ikke overmodig, det er fortjent, det er utvikling, det er Guds skapelses og verdensdrama på et senere trinn, med andre faktorer og konstanter enn de deres fastlåste hjerter og hoder ser!

DEL FEM

Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å fortolke dem dårlig. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å kunne for lite om dem. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å urettmessig gjøre seg til Konge over menneskene gjennom dem. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å føle at de passer for alle andre. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å adlyde dem blindt. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å hindre rettferdighet som må skje nå. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å ikke se andre uskrevne bud som like viktige, eller bli opphengt i de budene som er der. Gud dømmer oss ikke for å ikke følge hans bud, men for å ikke ville andres beste med dem.

Gud krever ikke lydighet, men skjebnefellesskap, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men tillit og vennskap, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men kjærlighet og respekt, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men at jeg blir, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men at jeg har en god grunn for å vende ham ryggen, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men samarbeid, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men at jeg vender mitt gamle liv ryggen, fordi jeg endelig innser hvorfor jeg har hengt ved det gamle livet, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men forståelse for hans kunnskap, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, men at vi anerkjenner hverandre, uansett grunn for å ha kommet til himmelen sammen, for å hindre at jeg blir separert fra ham i helvete. Gud krever ikke lydighet, for å hindre at du blir separert fra ham i helvete, bare takknemlighet.

Jesus ofret seg ikke for dine synder, så du ikke skulle komme til helvete, men han utviklet dine egenskaper sånn at du skulle bli ett bedre menneske, og slippe både helvete og frelsen fra syndene. Jesus ofret seg ikke for dine synder, så du ikke skulle komme til helvete, men han så på deg som den du er, ikke til tross for synden, men uten noe synds-begrep, Jesus frelser deg ikke, men han skjærper og styrker deg. Jesus ofret seg ikke for dine synder, så du ikke skulle komme til helvete, men han vil at du skal se synden gjennom dine egne øyne, ikke gjennom synderen eller den frelste.

Vi trengte kunnskapen i syndefallet for å forsvare oss mot djævelen, den fører ikke til helvete. Vi trengte kunnskapen i syndefallet for å lære oss mennesker om en form for lykke som er mer egnet til å røre ved vår natur, den fører ikke til helvete. Vi trengte kunnskapen i syndefallet for å utvikle menneskelig mangfold ut av den kunnskapen og slik bidra til den hele natur, den fører oss ikke til helvete. Vi trengte kunnskapen i syndefallet for å lære å skille mellom godt og ondt, det er ikke kunnskapen men

valgene våre som fører oss til helvete, men ettersom du ikke kan velge mellom godt og ondt om det er forbudt å ha kunnskap om det, så kan du ikke sendes til helvete.

Kanskje skulle vi komme til helvete ikke for å straffes, men for å unnslippe våre lydige plageånder på et sted de aldri ville bry seg med å lete etter oss? Kanskje skulle vi komme til helvete for å ha noe eget som vi aldri kan ha sammen med de lydige fordi de forlanger fullt innsyn? Kanskje skulle vi komme til helvete for å få se undre som anerkjenner hele deg og ikke bare de uakseptable sidene som man kan tåle å elske? Kanskje skulle vi komme til helvete for at din virkelighet er den egentlige og for at du skal slippe å kjempe om å bevise det?

Noe av seg selv oppnår man kanskje i det å være lydig, sånn som familielivet, mens noe av seg selv oppnår man kanskje i det å være ulydig, som i spørsmål om rettigheter, man kan ikke sendes til Himmel eller Helvete ut av to motsetninger, uansett hvilken motsetning din samtid tror på, man trenger begge, det er galskap å sette opp motsetninger mellom lydig eller ulydig.

Enten må begge dømmes til Helvete eller så finnes det ikke noe Helvete, for i noen saker finnes det bare ikke noen rettferdighet.

Den største feilen til de lydige og dermed til himmelen er at de bare rike og utdannede mennesker kan diagnostisere ut av sin kunnskap:

diagnosen og kunnskapen er ett resultat av en seier, virkeligheten er ett produkt av en glemt seier, som tar motargumentene opp i seg.

Moralen bak det å sende noen til Helvete er at om dette er din feil så er ikke vi skyldige og da er det ikke noe urettferdig med vårt samfunn - og det holder ikke som teologisk eller moral-filosofisk premiss!

Viljen til å unnslippe Helvete er større om du har en trofast tro. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du klarer å angre både som synder og som frelst. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du kan noe om deg selv. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du føler at andre også burde vært der. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du tror at du er skyldig, men ikke skyldner. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du vet at det som er synd, er annerledes enn det som sees på som synd. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du erkjenner og så vet at du har gjort en feil og ikke pålegges å tro det. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du begynner å tenke og ikke føler. Viljen til å unnslippe Helvete er større om du ser en reell fare og ikke noe umoralsk eller noe du avslører ved det.

Helvete fremmer viljestenkning. Helvete fremmer fordømmelse. Helvete fremmer dødsfrykt. Helvete fremmer voldsfantasier. Helvete fremmer syn på straff som urettferdig og korttenkt. Helvete fremmer skråsikkerhet. Helvete fremmer selvforherligelse. Helvete fremmer polarisering. Helvete fremmer feile valg, man er aldri bra nok, man er hele tiden overvåket og under press. Helvete fremmer valg som er i mot de interesser en naturlig vil le ha hatt om man ikke trodde på Helvete. Helvete skader deg og du vet ikke engang om det finnes.

Det er verre å ha skyld overfor Gud på Dommedag, enn det å være Synder, for syndere er vi jo alle sammen.

Gud har skapt Jorden og menneskelivet på en sånn måte at Han sympatiserer med og favoriserer en bestemt type mennesker, nemlig de religiøse, og dermed er godt og ondt ikke godt og ondt når det ikke ligger ett fritt valg men skjebnebestemmelse bakom det.

